

Învățământul roșu

VOCEA VÂLCII

Birocrație, nepăsare, nervi, haos și sfidare la Inspectoratul Școlar Județean. Cam așa se poate traduce atmosfera, care te întâmpină încă de la intrarea în instituție. Prea ocupați să respecte îndeaproape ordinele ministrului Ecaterina Andronescu de a trage pe linia moartă directorii care nu sunt trup și suflet alături de PSD, șefii inspectoratului s-au transformat în niște mici tirani. La conducerea ISJ s-a pripășit, prin numiri politice și sprijin din partea mai marilor pesediști din județ, o adunătură de indivizi care sfidează interesele elevilor, alungă și decapitează politic pe oricine nu are aceleași orientări cu ei.

Despre madam Coroiu, cea care cu cinste și onoare, îi place ei să creadă, cărmuiește destinele acestei instituții nu sunt prea multe de spus. Dumneaei nu are trecut politic, cât a fost consilier județean nu a dorit să-și lege numele de vreo acțiune publică, iar în ceea ce privește viitorul, acesta pare să prefigureze o ședere scurtă în fruntea inspectoratului. Obișnuită sădea cu flit presei când are de adresat întrebări incomode, Camelia Coroiu dorește, mai degrabă, să se erijeze în doamna de fier a învățământului vâlcean, deși mecanismele producerii acestui deziderat i-au ruginit timpuriu. Înconjurată de o serie de personaje anoste și deprofesionalizate, șefa ISJ apără cu dinții interese meschine de partid, care șubrecesc sistemul de învățământ și dăcrezare, dovedind naivitate, prea ușor și prea repede lupilor tineri din instituția pe care o conduce, care fac și desfac ițele de acolo.

Vânătoarea oarbă a directorilor, ziarul nostru a detaliat cazul directorului de la Grupul Școlar „Nicolae Pleșoianu”, Adrian Boureci, cu orice preț, anonimele sinistre și mizerabile fiind acum la mare modă, aduce cu sine o decredibilizare periculoasă și ireversibilă a celor cu factor de decizie din ISJ.

Surse din Inspectorat ne șoptesc, tot mai apăsător în ultima vreme, la ureche că cel care acționează spre schimbare, ca băgat în priză, atunci când, din eter, se mai naște câte o anonimă denigratoare și mincinoasă, este tinerelul Adrian Burlan, catapultat la masa oamenilor mari de niciunde. Îl vom ține sub lupă pe acest inspector cu aere de mare învățat și gestică princiară, că ci am strâns prea multe informații nefavorabile lui, ce nu pot și nu trebuie să rămână neverificate.

Premierul Emil Boc a venit, și nu e mult de atunci, cu o propunere magistrală. Desigur, la nivel de crochiu ea a existat și în mintea altor politicieni cu deschidere, dar nu s-a găsit nimeni să o pună în practică, și, bineînțeles, nici să o aplice. El a spus, pe un ton apăsător, că este nevoie ca în învățământ să existe legi speciale care să prevadă că directorii de școli să nu fie membri de partid. Clar și răspicat. Exact acest lucru trebuie să se întâmple pentru ca să putem vorbi la prezent și viitor despre învățământ. Dar ce să faci cu un ministru care nu vrea, nici în rușinea capului, să se despartă de ochelarii de cal pe care-i poartă, parcă lipiți de ochi, care tunăși fulgeră că directorii trebuie să poarte, cu toții, indiferent dacă sunt idiști, proști, deloc profesioniști, burtoși, afemeiați sau comuniști, o singură culoare: roșu.

Supărat pe criticile aduse de presă Cameliei Coroiu, social-democratul Ion Cîlea nu vrea să înțeleagă că atitudinea acesteia prejudiciază imaginea partidului, o face franjuri. Într-o discuție neoficială Adrian Burlan spune că presa nu ar trebui, de parcă interesează pe cineva indicațiile sale, să scrie pagini întregi despre schimbarea directorilor, ci, mai degrabă, să facă demersuri pentru ca autoritățile să aloce mai mulți bani școlilor și grădinițelor din județ. De acord până aici. Dar, pe de altă parte, nu putem să fim părtași la măgăriile evidente din sistem și nici să fim orbiți de lipsa fondurilor, ocolind cu bunăștiință adevăruri dureroase. Pentru ca acest lucru să se întâmple și presa să se implice profund în asemenea acțiuni, este nevoie de co-participarea celor din învățământ, oameni dedicați interesului colectiv, a căror conștiință nu este inundată de factorul politic. Iar de încercă vreă diversivne, le spunem să se stropească cu apă rece pe față să-și revină că luptăm până-n pânzele albe pentru dreptate. În cele din urmă, politizarea domeniilor sensibile, precum învățământul, numirea pe criterii politice este luată ca un fel de dat care vine din perioada comunistă, n-ajungeai nici președinte de scară. PSD este campion absolut al acestor practici, având în vedere politicienii cu adânci rădăcini ceaușiste care s-au perindat de la Revoluție încolo pe aici. Dar pentru ca depolitizarea sistemului să se desăvârșească, este nevoie de mentalități metamorfozate, atât din partea clasei politice, cât și a cetățenilor. Altfel, legile europene pe care le vom da, vor avea un miros pestilenc de comunism roșu.